# ZAKON O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SRPSKE ("Sl. glasnik RS", br. 59/2014)

## ZAKON O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SRPSKE

**("Sl. glasnik RS", br. 59/2014)**

I - OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom se uređuju način, uslovi i postupak za sticanje i prestanak državljanstva Republike Srpske.

Član 2

(1) Svi državljani Republike Srpske su samim tim državljani Bosne i Hercegovine.

(2) Licima kojima prestaje državljanstvo Republike Srpske istovremeno prestaje i državljanstvo Bosne i Hercegovine, osim ako ne steknu državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine.

(3) Državljanima Republike Srpske kojima je prestalo državljanstvo Bosne i Hercegovine istovremeno prestaje i državljanstvo Republike Srpske.

Član 3

Državljanin Republike Srpske koji ima i strano državljanstvo u postupku pred organima vlasti Republike Srpske smatra se isključivo državljaninom Republike Srpske.

Član 4

Svi državljani Republike Srpske uživaju ista ljudska prava i osnovne slobode utvrđene Ustavom Bosne i Hercegovine i Ustavom Republike Srpske, kao i zaštitu tih prava na teritoriji Republike Srpske.

## II - STICANjE DRŽAVLjANSTVA

Član 5

Državljanstvo Republike Srpske stiče se:

a) porijeklom,

b) rođenjem na teritoriji Republike Srpske,

v) prijemom državljanina Federacije Bosne i Hercegovine u državljanstvo Republike Srpske,

g) usvojenjem,

d) priroođenjem i

đ) na osnovu međunarodnog sporazuma.

### 1. Sticanje državljanstva porijeklom

Član 6

Dijete stiče državljanstvo Republike Srpske porijeklom:

a) čija oba roditelja u trenutku rođenja djeteta imaju državljanstvo Republike Srpske, bez obzira na njegovo mjesto rođenja,

b) čiji je jedan roditelj bio državljanin Republike Srpske u trenutku rođenja djeteta i dijete je rođeno na teritoriji Republike Srpske i

v) čiji je jedan roditelj bio državljanin Republike Srpske u trenutku rođenja djeteta, a dijete je rođeno u inostranstvu, ako bi ono inače bilo bez državljanstva.

Član 7

(1) Dijete rođeno u Federaciji Bosne i Hercegovine ili inostranstvu čiji jedan roditelj u trenutku rođenja djeteta ima državljanstvo Republike Srpske, a čiji drugi roditelj nema državljanstvo Republike Srpske, odnosno Federacije Bosne i Hercegovine, stiče državljanstvo Republike Srpske ako do navršene 23 godine života bude prijavljeno radi upisa kao državljanin Republike Srpske nadležnom organu

Republike Srpske, odnosno diplomatsko-konzularnom predstavništvu Bosne i Hercegovine u inostranstvu.

(2) Dijete koje stiče državljanstvo Republike Srpske po odredbama čl. 6. i 7. ovog zakona smatra se državljaninom Republike Srpske od rođenja.

Član 8

(1) Ako jedan od roditelja djeteta iz člana 6. ovog zakona ima državljanstvo Republike Srpske, a drugi ima državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine, dijete stiče državljanstvo Republike Srpske:

a) ako je rođeno na teritoriji Republike Srpske ili

b) ako je rođeno u inostranstvu:

1) ukoliko su roditelji saglasni ili

2) ukoliko roditelji nisu saglasni, ako roditelj koji je podnio prijavu nadležnom organu Republike Srpske, odnosno diplomatsko-konzularnom predstavništvu Bosne i Hercegovine u inostranstvu radi upisa djeteta u matičnu knjigu ima državljanstvo Republike Srpske.

(2) Dijete rođeno u inostranstvu, čiji roditelji u trenutku rođenja djeteta imaju državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine i prebivalište na teritoriji Republike Srpske, stiče državljanstvo Republike Srpske ukoliko su roditelji djeteta s tim saglasni.

(3) Dijete rođeno u inostranstvu, čiji jedan roditelj u trenutku rođenja djeteta ima državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine i prebivalište na teritoriji Republike Srpske, a drugi roditelj nema državljanstvo Republike Srpske, odnosno Federacije Bosne i Hercegovine, a ima odobren privremeni boravak na teritoriji Republike Srpske, stiče državljanstvo Republike Srpske ukoliko su roditelji djeteta s tim saglasni.

2. Sticanje državljanstva rođenjem na teritoriji Republike Srpske

Član 9

(1) Dijete rođeno na teritoriji Republike Srpske, čiji roditelji u vrijeme rođenja djeteta imaju državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine, stiče državljanstvo Republike Srpske ukoliko su roditelji djeteta s tim saglasni.

(2) Dijete rođeno na teritoriji Republike Srpske, čiji jedan roditelj u vrijeme rođenja djeteta ima državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine i prebivalište na teritoriji Republike Srpske, a drugi roditelj nema državljanstvo Republike Srpske, odnosno Federacije Bosne i Hercegovine, a ima odobren privremeni boravak na teritoriji Republike Srpske, stiče državljanstvo Republike Srpske ukoliko su roditelji djeteta s tim saglasni.

(3) Dijete koje je rođeno ili nađeno na teritoriji Republike Srpske, a čija su oba roditelja nepoznata ili nepoznatog državljanstva ili su bez državljanstva, ili ako je dijete bez državljanstva, stiče državljanstvo Republike Srpske.

3. Sticanje državljanstva usvojenjem

Član 10

(1) Dijete mlađe od 18 godina koje ima strano državljanstvo ili je bez državljanstva i koje je potpuno usvojio državljanin Republike Srpske stiče državljanstvo Republike Srpske.

(2) Ako je jedan od usvojilaca državljanin Republike Srpske, a drugi je državljanin Federacije Bosne i Hercegovine, dijete stiče državljanstvo Republike Srpske ako su oba usvojioca saglasna.

(3) Ukoliko oba usvojioca nisu saglasni da dijete stekne državljanstvo Republike Srpske, a dijete je rođeno ili ima prebivalište na teritoriji Republike Srpske, ili, ukoliko dijete nema prebivalište na teritoriji Republike Srpske, dijete stiče državljanstvo Republike Srpske ako je usvojilac koji je prijavio dijete državljanin Republike Srpske.

4. Sticanje državljanstva prirođenjem

Član 11

(1) Strani državljanin koji je podnio zahtjev za sticanje državljanstva Republike Srpske može steći državljanstvo prirođenjem ako ispunjava sljedeće uslove:

a) da je napunio 18 godina života ili da je navršenjem 16 godina života stekao poslovnu sposobnost emancipacijom,

b) da ima odobren stalni boravak na teritoriji Republike Srpske najmanje tri godine prije podnošenja zahtjeva,

v) da dovoljno poznaje pismo i jezik jednog od konstitutivnih naroda Republike Srpske,

g) da mu nije izrečena mjera bezbjednosti protjerivanje stranca ili zaštitna mjera udaljavanje iz zemlje od strane nadležnog organa ustanovljenog Ustavom Bosne i Hercegovine ili Ustavom Republike Srpske,

d) da nije osuđivan u Republici Srpskoj na izdržavanje kazne za krivična djela sa umišljajem na duže od tri godine u periodu od osam godina prije podnošenja zahtjeva,

đ) da mu prestane ranije državljanstvo prije sticanja državljanstva Republike Srpske, osim ako se ne predviđa drugačije bilateralnim sporazumom zaključenim između Bosne i Hercegovine i druge države, koji je odobrila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine u skladu sa članom IV 4. d) Ustava Bosne i Hercegovine, s tim da se prestanak ranijeg državljanstva ne zahtijeva ako to nije dozvoljeno ili se ne može razumno zahtijevati,

e) da se protiv njega ne vodi krivični postupak, osim ako se dokaz o ispunjavanju ovog uslova ne može razumno zahtijevati,

ž) da ne predstavlja prijetnje po bezbjednost Bosne i Hercegovine i Republike Srpske,

z) da ima obezbijeđen stalni izvor prihoda u iznosu koji omogućava egzistenciju ili da je u stanju da obezbijedi pouzdan dokaz o finansijskim izvorima za sopstveno izdržavanje,

i) da je izmirio sve poreske ili druge finansijske obaveze,

j) da da ovjerenu izjavu da prihvata pravni sistem i ustavni poredak Bosne i Hercegovine i Republike Srpske i

k) da ima važeću garanciju o sticanju državljanstva Bosne i Hercegovine i Republike Srpske.

(2) Sticanje državljanstva prirođenjem neće se odobriti, iako podnosilac zahtjeva ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana za prirođenje, ako postoje osnovani razlozi za sumnju da bi se sticanjem

državljanstva po tom zahtjevu ugrozila bezbjednost Bosne i Hercegovine i Republike Srpske i javni red i mir ili ako sticanje državljanstva prirođenjem nije u skladu sa interesima Bosne i Hercegovine i Republike Srpske iz nekog drugog razloga utvrđenog u samom postupku.

(3) Podzakonski akt kojim se detaljnije reguliše pribavljanje dokaza iz ovog člana donosi ministar nadležan za poslove uprave i lokalne samouprave (u daljem tekstu: ministar).

5. Sticanje državljanstva olakšanim prirođenjem

Član 12

(1) Bračni supružnik državljanina Republike Srpske koji je strani državljanin može steći državljanstvo Republike Srpske pod sljedećim uslovima:

a) da je brak trajao najmanje pet godina prije podnošenja zahtjeva i da još uvijek traje u vrijeme podnošenja zahtjeva,

b) da mu prestane ranije državljanstvo prije sticanja državljanstva Republike Srpske, osim ako se ne predviđa drugačije bilateralnim sporazumom zaključenim između Bosne i Hercegovine i druge države, koji je odobrila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine u skladu sa članom IV 4. d) Ustava Bosne i Hercegovine, s tim da se prestanak ranijeg državljanstva ne zahtijeva ako to nije dozvoljeno ili se ne može razumno zahtijevati,

v) da ima odobren stalni boravak na teritoriji Republike Srpske i

g) da ne predstavlja prijetnje po bezbjednost Bosne i Hercegovine i Republike Srpske.

(2) Podzakonski akt kojim se detaljnije reguliše pribavljanje dokaza iz ovog člana donosi ministar.

Član 13

(1) Lica koja imaju pravo da dobiju državljanstvo Republike Srpske na osnovu zahtjeva uz ispunjavanje uslova iz člana 11. ovog zakona su:

a) iseljenici koji su se vratili u Republiku Srpsku,

b) prva i druga generacija potomaka lica navedenih u tački 1. ovog člana, koje su se vratile u Republiku Srpsku.

(2) Bračni supružnik lica navedenih u stavu 1. ovog člana ima pravo na sticanje državljanstva Republike Srpske na osnovu zahtjeva uz ispunjavanje uslova iz člana 11. ovog zakona.

Član 14

U smislu člana 13. ovog zakona, iseljenikom se smatra lice koje se iselilo iz Republike Srpske ili sa prostora bivše Bosne i Hercegovine sa namjerom da se stalno nastani u inostranstvu.

Član 15

(1) Dijete mlađe od 18 godina stiče državljanstvo Republike Srpske:

a) ako su oba roditelja stekla državljanstvo Republike Srpske prirođenjem ili

b) ako dijete ima odobren privremeni ili stalni boravak na teritoriji Republike Srpske, a jedan je roditelj stekao državljanstvo Republike Srpske prirođenjem ili

v) ako je samo jedan roditelj stekao državljanstvo Republike Srpske prirođenjem, dok je drugi bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva, a dijete je stalno nastanjeno u inostranstvu.

(2) Ako je dijete navršilo 14 godina života, za sticanje državljanstva potreban je njegov pristanak.

Član 16

(1) Lice bez državljanstva i lice koje ima status izbjeglice može steći državljanstvo Republike Srpske, bez ispunjavanja uslova iz člana 11. stav 1. t. b), v), đ), z) i i) ovog zakona samo ako u statusu lica bez državljanstva ili izbjeglice ima neprekidan boravak na teritoriji Republike Srpske u trajanju od pet godina prije podnošenja zahtjeva.

(2) Maloljetno dijete lica koje je steklo državljanstvo Republike Srpske na osnovu stava 1. ovog člana ima pravo da dobije državljanstvo Republike Srpske bez ispunjavanja uslova iz člana 11. stav 1. t. a), b), v), đ), z) i i) ovog zakona, ako ima status izbjeglice ili odobren privremeni boravak na teritoriji Republike Srpske, bez obzira na dužinu boravka.

(3) Ako je dijete navršilo 14 godina života, za sticanje državljanstva potreban je njegov pristanak.

(4) Podzakonski akt kojim se detaljnije reguliše pribavljanje dokaza iz ovog člana donosi ministar.

Član 17

Ako se u pojedinačnom slučaju sticanje državljanstva nekog lica prirođenjem smatra od naročitog interesa za Republiku Srpsku, takvo lice može steći državljanstvo, iako nije ispunilo uslove iz člana 11. t. a), b) i đ) ovog zakona, a u skladu sa članom 13. i članom 30. tačka 3. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09, 76/09 i 87/13).

III - PRESTANAK I PONOVNO STICANjE DRŽAVLjANSTVA REPUBLIKE SRPSKE

Član 18

Državljanstvo ne može prestati ako bi lice koje je u pitanju time ostalo bez državljanstva, osim u slučaju utvrđenom članom 26. tačka a) ovog zakona.

Član 19

Državljanstvo Republike Srpske prestaje:

a) otpustom,

b) odricanjem,

v) oduzimanjem i

g) na osnovu međunarodnog sporazuma.

1. Otpust

Član 20

Državljaninu Republike Srpske koji živi na teritoriji Republike Srpske može biti odobren otpust iz državljanstva Republike Srpske na osnovu zahtjeva za otpust, uz odgovarajuće priložene dokumente kojima dokazuje:

a) da je napunio 18 godina života ili da je navršenjem 16 godina života stekao poslovnu sposobnost emancipacijom,

b) da je izmirio sve doprinose, poreze i druge zakonske obaveze prema fizičkim i pravnim licima za koje postoji izvršna isprava,

v) da je izmirio obaveze iz socijalnog osiguranja i radnog odnosa,

g) da je izmirio imovinsko-pravne obaveze iz bračnih i roditeljskih odnosa prema licima koja imaju prebivalište na teritoriji Republike Srpske,

d) da se protiv njega u Republici Srpskoj ne vodi krivični postupak za krivična djela u skladu sa Krivičnim zakonom Republike Srpske ili, ako je osuđen na kaznu zatvora u Republici Srpskoj, da je tu kaznu izdržao i

đ) da je stekao ili mu je garantovano državljanstvo druge države.

Član 21

Rješenje o otpustu može se poništiti na zahtjev lica koje nije steklo državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje državljanstva.

Član 22

(1) Djetetu mlađem od 18 godina koje je steklo ili kojem je zagarantovano državljanstvo druge države i koje još uvijek živi na teritoriji Republike Srpske prestaje državljanstvo Republike Srpske otpustom na zahtjev:

a) oba roditelja čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom,

b) jednog roditelja čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom ako drugi roditelj nije živ ili su mu oduzeta roditeljska prava ili je strani državljanin ili lice bez državljanstva,

v) jednog roditelja, koji izvršava roditeljske dužnosti i čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom, a drugi roditelj, koji je državljanin Republike Srpske, saglasan je,

g) usvojioca, ako mu je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom, a u pitanju je potpuno usvojenje između usvojioca i usvojenog djeteta.

(2) Ako je dijete starije od 14 godina, potreban je njegov pristanak u slučajevima navedenim u stavu 1. ovog člana.

2. Odricanje

Član 23

(1) Državljanin koji je napunio 18 godina života, ima prebivalište u inostranstvu i stekao je ili mu je garantovano državljanstvo druge države, ima pravo da se odrekne državljanstva Republike Srpske.

(2) Licu prestaje državljanstvo Republike Srpske na osnovu odricanja nakon što nadležni organ utvrdi da su ispunjeni uslovi propisani stavom 1. ovog člana i dostavi mu rješenje o tome.

Član 24

(1) Djetetu mlađem od 18 godina koje živi u inostranstvu i koje je steklo ili mu se garantuje državljanstvo druge države prestaje državljanstvo Republike Srpske odricanjem na zahtjev:

a) oba roditelja kojima je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem,

b) jednog roditelja kojem je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem ako drugi roditelj nije živ, ili su mu oduzeta roditeljska prava, ili je strani državljanin ili lice bez državljanstva,

v) jednog roditelja, koji izvršava roditeljske dužnosti i čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem, a drugi roditelj, koji je državljanin Republike Srpske, saglasan je i

g) usvojioca, ako mu je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem, a u pitanju je potpuno usvojenje između usvojioca i usvojenog djeteta.

(2) Ako je dijete starije od 14 godina života, potreban je njegov pristanak u slučajevima iz stava 1. ovog člana.

Član 25

Rješenje o odricanju može se poništiti na zahtjev lica koje nije steklo državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje državljanstva.

3. Oduzimanje

Član 26

Državljanstvo Republike Srpske može biti oduzeto u sljedećim slučajevima:

a) ako je državljanstvo stečeno pomoću prevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje relevantne činjenice koja se može odnositi na podnosioca zahtjeva,

b) ako državljanin Republike Srpske vrši dobrovoljno službu u stranim vojnim snagama uprkos pravnoj zabrani takve službe,

v) ako je državljanstvo Republike Srpske stečeno nakon stupanja na snagu ovog zakona, a nisu ispunjeni uslovi iz čl. 11, 12, 13, 15, 16. i 28. ovog zakona.

4. Datum prestanka

Član 27

(1) Državljanstvo prestaje danom dostavljanja rješenja o prestanku državljanstva Republike Srpske licu na koje se rješenje odnosi.

(2) Ako prebivalište takvog lica nije poznato ili ne može biti utvrđeno, državljanstvo Republike Srpske prestaje danom objavljivanja rješenja u "Službenom glasniku Republike Srpske".

Član 28

(1) Lice kojem je prestalo državljanstvo Republike Srpske odricanjem ili otpustom, radi sticanja ili zadržavanja državljanstva druge države, može podnijeti zahtjev za ponovno sticanje državljanstva Republike Srpske, ako ispunjava uslove iz člana 11. ovog zakona, osim uslova iz stava 1. t. a) i b), samo ako ima odobren privremeni boravak na teritoriji Republike Srpske najmanje godinu dana neposredno prije podnošenja zahtjeva ili odobren stalni boravak.

(2) Podzakonski akt kojim se detaljnije reguliše pribavljanje dokaza iz stava 1. ovog člana donosi ministar.

IV - PROMJENA ENTITETSKOG DRŽAVLjANSTVA

Član 29

(1) Državljanin Federacije Bosne i Hercegovine sa prebivalištem na teritoriji Republike Srpske stiče državljanstvo Republike Srpske ako podnese zahtjev za sticanje istog.

(2) Lice sa prebivalištem u Republici Srpskoj kome je činjenica državljanstva Bosne i Hercegovine upisana u matične knjige rođenih ili državljana u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, a nema izabrano entitetsko državljanstvo, stiče državljanstvo Republike Srpske ako podnese zahtjev za sticanje istog.

(3) U svim slučajevima kad državljanin Republike Srpske stekne državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine, prestaje mu državljanstvo Republike Srpske.

(4) Nadležni organ vlasti Republike Srpske obavijestiće nadležne organe vlasti Federacije Bosne i Hercegovine o sticanju ili prestanku državljanstva u skladu sa st. 1, 2. i 3. ovog člana.

Član 30

(1) Državljanin Republike Srpske koji ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine ostaje državljanin Republike Srpske ako ne promijeni svoje entitetsko državljanstvo sticanjem državljanstva Federacije Bosne i Hercegovine.

(2) Lice koje ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, a koje je državljanin Bosne i Hercegovine, a nema izjavljeno entitetsko državljanstvo, steći će državljanstvo Republike Srpske ako podnese zahtjev za sticanje istog.

(3) Lice koje ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, a koje je državljanin Bosne i Hercegovine i državljanin Federacije Bosne i Hercegovine, steći će državljanstvo Republike Srpske ako podnese zahtjev za sticanje istog.

(4) Pravo državljanina Bosne i Hercegovine koji ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine da odabere državljanstvo Republike Srpske ili da promijeni svoje entitetsko državljanstvo sticanjem državljanstva Republike Srpske može se ostvariti samo jednom na osnovu prebivališta u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

## V - POSTUPAK STICANjA I PRESTANKA DRŽAVLjANSTVA REPUBLIKE SRPSKE

### Član 31

(1) Rješenje o sticanju i prestanku državljanstva Republike Srpske donosi Ministarstvo uprave i lokalne samouprave, s tim što se o sticanju državljanstva porijeklom i rođenjem na teritoriji Republike Srpske ne donosi posebno rješenje.

(2) Zahtjev za sticanje državljanstva Republike Srpske, odnosno zahtjev za otpust iz državljanstva Republike Srpske podnosi se nadležnom ministarstvu preko opštinskih organa tog ministarstva na čijem području podnosilac zahtjeva ima prebivalište, a ako podnosilac stalno živi u inostranstvu ili u inostranstvu boravi duže od 60 dana, zahtjev podnosi preko diplomatsko-konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine u inostranstvu.

(3) Strani državljanin koji je stalno nastanjen ili ima odobrenje za privremeni boravak u Republici Srpskoj zahtjev za sticanje državljanstva Republike Srpske podnosi preko nadležnog opštinskog organa na čijem području podnosilac zahtjeva ima prebivalište, odnosno boravište.

(4) Lice s prebivalištem u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine iz člana 30. st. 2. i 3. ovog zakona koje želi da stekne državljanstvo Republike Srpske ostvarivanjem prava na izbor entitetskog državljanstva ili promjenom entitetskog državljanstva dužno je podnijeti pismeni zahtjev nadležnom ministarstvu Republike Srpske putem nadležnog organa Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(5) Zahtjev iz stava 4. ovog člana sadrži izjavu o izboru državljanstva Republike Srpske ili izjavu o promjeni entitetskog državljanstva sticanjem državljanstva Republike Srpske i uz njega se prilažu uvjerenje o državljanstvu Bosne i Hercegovine ili ovjerena kopija putne isprave Bosne i Hercegovine, ovjerena kopija lične karte i potvrda o prebivalištu u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(6) Državljanin Republike Srpske podnosi zahtjev za odricanje od državljanstva Republike Srpske nadležnom ministarstvu Republike

Srpske ili putem diplomatsko-konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine.

Član 32

(1) Nadležno ministarstvo Republike Srpske je obavezno da riješi zahtjev u roku od 60 dana od prijema urednog zahtjeva, s tim da rješenje kojim se odbija zahtjev za sticanje, odricanje ili otpust, odnosno rješenje kojim se oduzima državljanstvo obavezno sadrži obrazloženje u pisanoj formi.

(2) Lice na koje se rješenje odnosi može pokrenuti upravni spor protiv rješenja iz stava 1. ovog člana.

(3) Po zahtjevu iz člana 31. stav 4. ovog zakona, nadležno ministarstvo Republike Srpske obavezno je donijeti rješenje u roku od 60 dana od dana prijema zahtjeva i isto dostaviti nadležnom organu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana donošenja.

(4) U slučaju zahtjeva za promjenu entitetskog državljanstva, rješenje se dostavlja i nadležnom organu Federacije Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana donošenja.

(5) Ako nadležno ministarstvo Republike Srpske ne donese rješenje iz stava 3. ovog člana u roku od 60 dana, smatra se da lice ispunjava uslove za sticanje državljanstva Republike Srpske i državljanstvo se upisuje u matične knjige bez posebnog rješenja.

Član 33

(1) Sve odluke o sticanju, odnosno prestanku državljanstva Republike Srpske, osim odluka iz čl. 6, 7, 8, 9, 10, 29, 30, 37, 38. i 39. ovog zakona, obavezno se dostavljaju Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine u roku od 21 dan od dana njihovog donošenja i te odluke stupaju na snagu 60 dana nakon dostavljanja Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine.

(2) Ukoliko Ministarstvo civilnih poslova ustanovi da odluke iz stava 1. ovog člana nisu u skladu sa Zakonom o državljanstvu Bosne i Hercegovine, predmet se vraća nadležnom organu vlasti Republike Srpske.

(3) Ako nakon ponovnog razmatranja nastane spor između nadležnih organa vlasti entiteta i Bosne i Hercegovine, predmet se obavezno upućuje Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine, u skladu sa članom VI (3) Ustava Bosne i Hercegovine na konačnu odluku.

Član 34

(1) Evidenciju o državljanima Republike Srpske vode nadležne matične službe.

(2) Ministarstvo uprave i lokalne samouprave vodi evidenciju o sticanju i prestanku državljanstva Republike Srpske iz svoje nadležnosti.

(3) Rješenje o sticanju i prestanku državljanstva Republike Srpske dostavlja se nadležnoj matičnoj službi, radi upisa u matičnu knjigu.

(4) Ministar donosi propis kojim se uređuje sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 2. ovog člana.

VI - DOKAZIVANjE DRŽAVLjANSTVA REPUBLIKE SRPSKE

Član 35

Državljanstvo Republike Srpske dokazuje se uvjerenjem o državljanstvu Republike Srpske.

Član 36

(1) Uvjerenje o državljanstvu izdaje nadležna matična služba.

(2) Državljanstvo se upisuje u matičnu knjigu bez posebne odluke kada se utvrdi da lice ispunjava uslove za sticanje državljanstva prema čl. 6, 7, 8, 9. i 10. ovog zakona, kao i na osnovu odredbe člana 32. stav 5. ovog zakona.

(3) U slučaju da organ vlasti iz stava 1. ovog člana bez osnova odbije da izda uvjerenje o državljanstvu, nadležno ministarstvo Republike Srpske, odnosno Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine izdaje uvjerenje o državljanstvu na osnovu dokumentacije koju posjeduju nadležni organ vlasti Republike Srpske i Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine u okviru svojih nadležnosti.

(4) U slučaju spora između nadležnih organa vlasti Republike Srpske i Bosne i Hercegovine, predmet se obavezno upućuje Ustavnom sudu

Bosne i Hercegovine, u skladu sa članom VI (3) Ustava Bosne i Hercegovine.

(5) U slučaju da je dokumentacija o državljanstvu nedostupna ili je državljani Republike Srpske ne mogu pribaviti u razumnom roku, nadležni organ iz stava 3. ovog člana dozvoljava takvim licima da ove podatke pribave na drugi način, uključujući i ovjerene izjave podnosioca zahtjeva ili drugih lica.

(6) Nadležni organi vlasti Republike Srpske će u pojedinačnim slučajevima dostaviti Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine tražene informacije iz evidencije navedene u stavu 1. ovog člana.

VII - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 37

(1) Državljanima Republike Srpske, u smislu ovog zakona, smatraju se:

a) sva lica koja su u skladu sa članom 1. stav 7. tačka c) Ustava Bosne i Hercegovine državljani Bosne i Hercegovine i koja su:

1) na dan 6. aprila 1992. godine imala prebivalište na teritoriji koja sada pripada Republici Srpskoj, osim ako su na dan 1. januara 1998. godine imala prebivalište u Federaciji Bosne i Hercegovine,

2) na dan 6. aprila 1992. godine imala prebivalište na teritoriji koja sada pripada Federaciji Bosne i Hercegovine, ali su nakon toga napustila tu teritoriju i imala prebivalište u Republici Srpskoj na dan 1. januara 1998. godine,

b) sva lica koja su u skladu sa članom 1. stav 7. tačka c) Ustava Bosne i Hercegovine državljani Bosne i Hercegovine i koja su na dan 1. januara 1998. godine boravila u inostranstvu, ukoliko su prije 6. aprila 1992. godine imala prebivalište ili boravište na teritoriji koja sada pripada Republici Srpskoj, osim ako su se stalno nastanila u Federaciji Bosne i Hercegovine, odnosno izabrala državljanstvo Federacije Bosne i Hercegovine.

(2) Prebivalište djece, u smislu odredaba člana 29. i člana 37. stav 1. ovog zakona, koja su bila maloljetna i nisu imala prijavljeno

prebivalište, utvrđuje se na osnovu prebivališta roditelja i drugim dokazima.

(3) Donošenje odluka prema stavu 1. ovog člana u nadležnosti je jedinica lokalne samouprave.

Član 38

Sva lica koja su bila državljani bivše SFRJ i koja su se u periodu od 6. aprila 1992. godine do 1. januara 1998. godine stalno nastanila na teritoriji Republike Srpske i koja na toj teritoriji imaju neprekidno prebivalište ili boravište u trajanju od dvije godine poslije tog datuma, mogu steći državljanstvo Republike Srpske.

Član 39

Sva lica koja su bila državljani bivše SFRJ i koja su se u periodu od 1. januara 1998. godine do 31. decembra 2000. godine stalno nastanila na teritoriji Republike Srpske i koja na toj teritoriji imaju neprekidno prebivalište ili boravište u trajanju od tri godine mogu steći državljanstvo Republike Srpske.

Član 40

Zahtjev iz člana 11. stav 1. tačka đ) ovog zakona ne odnosi se na iseljenike koji ispunjavaju uslove iz člana 14. ovog zakona i kojima je prije stupanja na snagu ovog zakona nepravično oduzeto državljanstvo bivše SFRJ, odnosno bivše Kraljevine Jugoslavije, a takođe ni na prvu i drugu generaciju njihovih potomaka.

Član 41

Čl. 6, 7, 8, 9. i 10. ovog zakona primjenjuju se od dana stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 42

Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine propisuje izgled i sadržaj obrasca uvjerenja o državljanstvu.

Član 43

Postupci početi prije stupanja na snagu ovog zakona, nastaviće se i okončati po odredbama onog zakona koji je povoljniji za stranku.

Član 44

Ministar uprave i lokalne samouprave u roku od dva mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeće podzakonske akte iz čl. 11, 12, 16, 28. i člana 34. stav 2. ovog zakona.

Član 45

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o državljanstvu Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 35/99, 17/00, 64/05, 58/09 i 18/10).

Član 46

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srpske".